

Dette kommer naturligtvis af den simple Grund, at siden Hartkornet ved den ny Mastrifisering blev ansat, ere Forberne udbredte saadanne Forandringer, at de næsten ikke mere ligne sig selv. — Jeg vil dernæst med Hensyn til Skovstylden ansee det for billigt, at den Jordstyd, der hviler paa Skove, i dette enkelte Tilfælde kommer til at udrede lige med Alger- og Eng-Hartkornet. Liden er efter mit Begreb gunstig for Skovbrug og ugunstig for Jordbrug, medens, saavidt jeg kjenner til Forholdene, Skovene ikke saameget ere medtagne ved Hartkornsansættelsen, men kun have lidet deraf. — Der er faldet Udtalelser fra flere ærede Medlemmer om; hvorvidt det, der selv ere med i Feltsaget, skulle være fritagne for Skatten eller ikke. Jeg skal dog henstille, om det vilde være tilraadeligt i denne Henseende at gaae høiere med Hartkornet, end skeet er i Lovforslaget, isald man overhovedet vil blive ved Hartkornet. Min ærede Kollega fra Middelfart (N. Andersen) har udtalt, at den, der bidrager med sin Person til Krigens Førelse, bidrager Mere, end Krigsskatten beløber sig til (N. Andersen: Nei). Sa saa har jeg misforstaaet ham. Men man maa dog lægge Mærke til, at det gjør en meget væsentlig Forskjel, om man bidrager med sin Person, eller lader sin Gjerning udføre ved en Anden, og jeg troer, at man vil være enig i, at de, der deeltage i Krigens ved Stillingsmænd, i alt Fald ikke her bør komme i Betragtning. Deres Antal er ikke ringe, og de findes ikke blandt de smaa, men blandt de større Hartkornsbrugere, og dersom de skulle tages med, vilde jeg finde Bestemmelsen formelig ubillig. — Jeg skal, som sagt, henstille, om man dog ikke, forsaavidt som det ikke støder paa uovervindelige Vanstæligheder fra den høitærede Ministers Side, skalde gribe Leiligheden til at see til at faae begyndt paa en Skat paa Indtægt eller paa Formue og Leilighed. Det forekommer mig ogsaa, at den Maade, hvorpaa Lovudkastet har tænkt at tilveiebringe Skatten i Kjøbenhavn og i Kjøb-

stæderne, vilde komme nærmest den Maade, hvorpaa den skal udbredes for Landets Vedkommende, naar man bestemte, hvormed der skal udbredes af hvert Amt, og saa overlod til Amtsrepræsentationen og Sognekommunen at fordele dette Beløb indbyrdes ved Paaligning paa den af mig antydede Maade.

Reergaard: Uagtet jeg er fuldkommen enig saavel med den ærede sidste Taler, som med andre Talere i, at det vilde have været særdeles ønskeligt, om man saavel paa Landet som i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne kunde have paalagt denne Krigsstatbyrde efter Formue og Leilighed eller i alt Fald ved en Indkomstskat, kan jeg ikke være enig med den ærede sidste Taler deri, at det vil være saa nemt at bringe et saadant Apparat istand. Jeg er derimod enig i, at naar man engang kommer dertil, maa det skee paa den Maade, at man først fordele de Summer, der skulle udbredes, imellem de forskjellige Amter, og at Amtene igjen fordele dem imellem Kommunerne, men jeg troer, at det er forbundet med store Vanstæligheder at træffe det rette Forhold der, og i alt Fald at det ikke kan skee i den korte Tid, som man formeentligt har til at forskaffe dette Udcast Lovskraft. Man maa derfor denne Gang see bort herfra og fornemmelig holde sig til hvad Lovforslaget anviser. Der er af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) henstillet, at man, istedetfor, som her bestemt, at paaligne Tiendens Hartkorn en vis Sum i Krigsstat, skalde lade Tienden gaae ind under den Afgift, som vil komme til at paahvile som en Indkomstskat. Jeg troer ikke, at dette vilde være heldigt. Forholdet er nemlig, som de fleste bekjendt, paa mange Steder saaledes, at vedkommende Jordbruger selv eier Tienden, og det, han vil komme til at udrede deraf som Indkomstskat, vil være saa ubetydeligt, at en saadan Jordbruger ikke vil komme til at svare høiere Krigsstat, end den Jordbruger, der ikke eier sin Tiende. Derimod vilde jeg ansee det for ønskeligt, om man